"Кралете" на **IN(T1)** - $\mathbf{IN(T1)}_3$ и $\mathbf{IN(T1)}_4$ - са изводими в т.нар. аксиоматика на W. Eichorn и J. Völler на **IN(T1)**. Какво обаче твърдят сметнатите за примера 8.2 $\mathbf{IN(T1)}_3 = 0.4857$ и $\mathbf{IN(T1)}_4 = 1.4286$? $\mathbf{IN(T1)}_3 = 0.4857$ твърди, че е налице ***спад*** на общото равнище на цените, а $\mathbf{IN(T1)}_4 = 1.4286$ твърди, че е налице ***растеж*** на общото равнище на цените. А какво значат за едни и същи данни хем спад, хем растеж на общото равнище на цените? Значат ***парадокс.***

Нито един парадокс не съществува в науката! Тази антична истина значи, че т.нар. теория на индексните числа ***не е*** наука.

А какво значи "аксиомата" invariance to changes in units (commensurability) test? Тя значи подмяна на едно множество с друго в рамките на една и съща задача[15].

И още нещо. Никак не е трудно да се спретне ограничител, който да съхранява основанието на commensurability test - аргументът на търговеца (вж. Allen, 1975, p. 13, 14) - и същевременно нито едно **IN(T1)** да не издържа този ограничител. Например:

$$\textit{strong commensurability test} = \left(\left\{\left(\bar{x}_0^{(h)}, n_0^{(h)}\right)\right\}, \left\{\left(\bar{x}_1^{(h)}, n_1^{(h)}\right)\right\}, \alpha^{(h)}, \beta^{(h)}, \gamma^{(h)}, \delta^{(h)}\right) \Rightarrow$$
$$\Rightarrow \left(\sum_{h=1}^{H\geq 2} \bar{x}_0^{(h)} n_0^{(h)} = \sum_{h=1}^{H\geq 2} \alpha^{(h)} \bar{x}_0^{(h)} \beta^{(h)} n_0^{(h)}; \sum_{h=1}^{H\geq 2} \bar{x}_1^{(h)} n_1^{(h)} = \sum_{h=1}^{H\geq 2} \gamma^{(h)} \bar{x}_1^{(h)} \delta^{(h)} n_1^{(h)} \right),$$

спрямо който "аксиомата" commensurability test е weak test отговаря на аргумента на търговеца и същевременно нито едно **IN(T1)** не го издържа.

Очевидно "аксиоматиката" на W. Eichorn и J. Völler на **IN(T1)** има за основание някакво доморасло понятие аксиоматична система, коефициентът на корелация на което с парадоксалната **(σT)** е 1.

11.5. Така наречената индексология е хаотично смятане с неистината **FP(σT)**.

11.5.1. Всяко **IN(T1)**, взето от гледната точка на понятията "грешно решение" и "вярно решение" на задача, е ***грешно решение*** на задачата **T1**.

11.5.2. Всяко **IN(T2)**, взето от гледната точка на понятията "грешно решение" и "вярно решение" на задача, е ***грешно решение*** на задачата **T2**.

11.5.3. Заслуженото място на необозримото множество от **IN(T1)** и два пъти по-необозримото от него множество от **IN(T2)** е в ***историята*** на икономическото мислене.

11.6. ***Вярното решение*** на **T1** е **CD(T1)**, а ***вярното решение*** на **T2** е **CD(T2)**.

---

[15] Този скандал има коментар в Казинец (1963, с. 280, 281).